

Càritas Diocesana de Barcelona

Obrint cadenats fem possible la convivència

per **Josep M. Jubany**, delegat de Pastoral Social

«**Era foraster i em vau acollir**». Aquestes paraules de Jesús eren escrites en una gran pancarta que durant un temps va penjar del campanar d'una parròquia d'una de les ciutats més populoses del nostre bisbat. Segur que a molts dels vianants, quan la llegien, els feia reflexionar. El que ja tinc dubtes és si recordaven l'escrit de la pancarta quan, en la comoditat de casa seva, veien en els noticiaris televisius les cares desesperades de les persones enfilades a les tanques de Melilla, intentant entrar al territori espanyol, o quan escoltaven a la ràdio la relació del nombre de naufragis al Mediterrani, quan intentaven arribar al Vell Continent.

Celebrem aquest diumenge la Jornada mundial de l'Immigrant i el Refugiat i és una bona ocasió per reflexionar sobre l'abast d'aquestes paraules del Senyor. Cada vegada que menyspreem un foraster, que no l'acollim o som insensibles als seus problemes, no tan sols ofenem greument un germà nostre, sinó que rebutgem al mateix Senyor.

Aquests darrers mesos, malauradament, han estat notícia les tanques del sud de la Península, les morts davant les costes de Lampedusa i molts altres fets més; però aquests, que són ben tràgics, tan sols són la punta d'un iceberg que amaga molts drames humans.

Encara que no ocupen els primers titulars dels diaris, en les nostres ciutats hi ha molts homes i dones que, moguts per l'esperança d'una vida millor per a ells i les seves famílies, han vingut a casa nostra a la recerca d'oportunitats que els eren negades als seus països. **El papa Francesc els qualifica com a «pelegrins de la vida, a la recerca de salvació».**¹ Uns ho han fet per trobar feina, altres fugint de la guerra o de la persecució. Per a tots ha estat un veritable èxode i, després de passar per un llarg desert, no sempre han arribat a la terra anhelada. No està en el meu ànim fer una llista, que seria molt llarga, de les dificultats administratives, laborals, d'habitatge, que es troben. D'algunes d'aquestes dificultats, en tenen la primera responsabilitat les administracions; però n'hi ha una que depèn de cadascun de nosaltres: l'hospitalitat o, si voleu, l'acollida.

El cartell que anuncia la campanya d'enguany ens ho mostra gràficament: **cada vegada que ignorem el nouvingut**, que ens deixem intoxicar per campanyes xenòfobes, que tanquem els ulls i no reaccionem davant les cada vegada més grans traves administratives, posem cadenats a la convivència, **fem més grans les tanques que separen uns i altres.**

Quan acollim l'immigrant, no per la seva condició d'estranger sinó perquè és germà nostre, fill del mateix Pare; quan som capaços «de superar les fronteres i afavorir el pas d'una actitud defensiva i recelosa, de desinterès o de marginació, a una actitud que posi com a fonament la cultura de la trobada, l'única capaç de construir un món més just i fraternal»;² **estem obrint cadenats, fem possible la convivència.**

Acollir el foraster és acollir el mateix Senyor. El foraster no ens és un desconegut, és el nostre veí, el company de feina, la persona que té cura dels nostres avis, el qui es troba tancat en el Centre d'Internament, el qui cerca ferralla per la ciutat... En el foraster trobem Jesús. **Tu i jo potser no podem enderrocar les tanques, però tenim la clau que obre portes, les de la convivència.**

TANCAT
CAMPANYA DE PASTORAL AMB ELS MIGRANTS 2015
OBERT
tu tens la clau de la convivència !!

DELEGACIÓ DE PASTORAL SOCIAL
www.pastoralsocial.cat

caminem junts en la diversitat
www.caminemjunts.com

Càritas
www.caritasbcn.org

¹ Paraules als participants en el Congrés de Pastoral de les Grans Ciutats (Vaticà, 27 de novembre de 2014).

² Del Missatge del Sant Pare Francesc per a la Jornada Mundial del Migrant.

Càritas Diocesana de Barcelona

Jornada Mundial dels Migrants

«Caminem junts en la diversitat» un grup que promou la convivència multicultural

© ARXIU CÀRITAS

Memòria d'activitats del curs 2013-2014:

- **XIX Trobada Diocesana:**
26 de gener de 2014
Jornada Mundial dels Migrants 2014:
«Font de riquesa»,
Parròquia de Crist Rei
- **XX Trobada Diocesana:**
1 de juny de 2014
Convivència: Ripoll i
St. Joan de les Abadesses
- **Jornada festiva:**
12 de juliol de 2014
Cinema, debat i gelat!
The visitor (El visitante)
Sant Pau del Camp

«Caminem junts en la diversitat» és un col·lectiu eclesial format per persones i comunitats que promovem una pastoral multicultural, oberta i integradora que respongui a la diversitat d'orígens, tradicions i cultures dels cristians i cristianes que avui formem l'Església a Catalunya.

Volem que la pastoral per als nouvinguts o immigrants no sigui una pastoral específica o segregada, sinó una pastoral transversal que abracci tots els àmbits de la vida de l'Església.

Per això en el nostre col·lectiu participen persones nouvingudes i autòctones, que vetllen per arrelar sobretot a la xarxa de parròquies i arxiprestats.

Hem nascut a Barcelona i estem vinculats a la Pastoral Social diocesana, però tenim vocació de treballar plegats en les diverses Esglésies a Catalunya amb vista a redefinir la nostra identitat col·lectiva, respectuosa amb la tradició, cultura i història pròpies, i alhora acollidora de la multiculturalitat de la nostra societat.

Jornada Mundial dels Migrants

Parròquia de Crist Rei, Barcelona
diumenge, 26 de gener de 2014

10:30 Puntos de Trobada
Puntos de Encuentro

Sant Andreu de Palomar
Plaça d'Orfila
M Sant Andreu L1

Sant Pius X
Plaça del Congrés Eucarístic
M Congrés L5 Maragall L4 L5

Sant Martí del Clot
Plaça del Canonge Rodó
M Clot L1 L2

11:30 Acolliment Acogida
Crist Rei
Plaça dels Jardins d'Eix
M Sagrera L1 L5 L9 L7

12:00 Eucaristia
Eucaristia

14:00 Dinar
Comida

15:00 Sobretaula
Sobremesa

16:00 Pregària
Oración

17:00 Comiat
Despedida

Ens portem el dinar. Trobarem beguda i postres. Llevamos la comida. Habrá bebida i postre.

CAMPANYA DE PASTORAL AMB ELS MIGRANTS 2014

XIX Trobada Diocesana

26 de gener de 2014

Jornada Mundial dels Migrants 2014:
«Font de riquesa»

Parròquia de Crist Rei

El diumenge 19 de gener, l'Església celebrà la Jornada del Migrant. És una efemèride amb una llarga tradició, establerta pel papa Benet XV l'any 1914. Enguany fa cent anys, i amb motiu d'aquesta Jornada, Càritas Diocesana, la Delegació de Pastoral So-

cial de Barcelona i el col·lectiu «Caminem junts en la diversitat» havien programat diversos actes.

Unes setmanes abans s'havien adreçat a totes les parròquies de l'Arquebisbat enviant-los un cartell en què s'anunciava la Jornada amb el lema d'aquest any: «Caminem junts en la diversitat. Font de riquesa». També se'ls havia lliurat un exemplar del missatge del papa Francesc per a aquesta Jornada, tot convidant-los a organitzar alguns actes per posar de manifest la realitat multicultural de les nostres comunitats.

A més a més, el *Full Dominical* publicà un extra amb la crònica detallada de totes les activitats realitzades durant l'any 2013 per aquestes tres entitats.

Jornada Mundial dels Migrants

L'acte diocesà va tenir lloc el diumenge 26 de gener a la parròquia de Crist Rei de Barcelona. Fou una jornada molt reeixida, que havia estat molt preparada pel col·lectiu «Caminem junts en la diversitat».

Els actes s'iniciaren a les onze del matí. A diferents indrets de Barcelona es congregaren grups provinents de parròquies i comunitats de migrants, els quals es dirigiren caminant cap a la Parròquia de Crist Rei. Els participants s'identificaven amb un fulard amb el logotip i el lema de la Jornada. D'aquesta forma tan senzilla es volia visualitzar que junts, persones de diverses cultures i procedències, caminem junts.

A les 12 es participà en l'Eucaristia dominical de la Parròquia, presidida pel rector, Mn. Josep M. Soler, i concelebrada per Mn. Josep M. Jubany, delegat de Pastoral Social, el P. Lluís Recolons, de Migra Studium, el P. Bian Xifeng, sacerdot de la comunitat xinesa, i el P. Antoy Jarical, rector de la parròquia filipina. Després d'unes paraules de salutació del rector, un dels membres de «Caminem junts en la diversitat» explicà què és aquest col·lectiu i quins objectius es proposa. El «Glòria» fou cantat en tagal (la llengua filipina), l'Evangeli fou proclamat en català i castellà, i es llegiren algunes perícopes en les diferents llen-

gües dels grups que hi participaven. En l'ofertori i les pregàries dels fidels es tingué un record especial pels morts causats pel tifó de la tardor a Filipines. El Parenostre fou cantat en xinès i durant la comunió s'interpretà un cant en ucraïnès. L'Eucaristia acabà amb el cant del *Virolai*.

Al migdia, hi hagué un dinar de germanor al centre parroquial i s'hi van compartir menjars típics de les diferents comunitats. Els comensals, gairebé dos-cents, pertanyien a diferents comunitats. Era molt nombrosa la presència de filipins, xinesos, ucraïnesos, subsaharians i llatinoamericans, així com de fidels de moltes parròquies de Barcelona, sobretot de la Parròquia de Crist Rei i d'altres parròquies de l'arxiprestat de Sant Andreu. En la sobretaula, un grup de la Parròquia del Bon Pastor ens obsequià amb una representació teatral, i també actuà un cantant mexicà.

L'acte finalitzà amb una pregària preparada per una comunitat de Santa Coloma de Gramenet, en la qual es llegí l'homilia que el papa Francesc pronuncià en el seu viatge a l'illa de Lampedusa. La Jornada, que al llarg dels diferents moments aplegà unes quatre-cents persones, va acabar a les cinc de la tarda. Els organitzadors van voler manifestar el seu agraïment

Càritas Diocesana de Barcelona

© ARXIU CÀRITAS

© ARXIU CÀRITAS

al rector i a la comunitat de la Parròquia de Crist Rei per la seva acollida, i a la Delegació de Mitjans de Comuni-

cació del Bisbat, i molt concretament a la Montse Punsoda, per la cobertura informativa de l'acte.

XX Trobada Diocesana

1 de juny de 2014

Convivència: Ripoll i Sant Joan de les Abadesses

El diumenge 1 de juny, el col·lectiu «Caminem junts en la diversitat» —format

per diverses comunitats de migrants i de parròquies amb una presència multicultural en les seves comunitats—, amb Càritas Diocesana i la Delegació de Pastoral Social de l'Arquebisbat, va realitzar la ja tradicional sortida de convivència. Enguany era la cinquena edició i es va anar a Ripoll i a Sant Joan de les Abadesses.

Els llocs a visitar s'escullen amb l'objectiu de conèixer llocs emblemàtics del país. Hi participaren du-

es-cents cinquanta persones, pertanyents a comunitats formades per xinesos, filipins, llatinoamericans i de parròquies de l'arxiprestat de Provençals, el Poble-Sec, Trinitat-Roquetes, la Torrassa-Collblanc, a més de membres de Verdallar i de Migra Studium, entre d'altres.

Els cinc autocars sortiren a dos quarts de nou del matí de la plaça Universitat de Barcelona i arribaren cap a les deu a Ripoll.

Després d'un temps lliure, es participà en l'Eucaristia dominical de la Parròquia de Santa Maria de Ripoll. L'Eucaristia fou presidida per Mn. Josep M. Jubany i concelebrada per alguns preveres que participaven en la sortida. En l'homilia, Mn. Jubany glossà la importància de la festa de l'Ascensió del Senyor i comentà la importància de les paraules de Jesús en l'Evangeli del dia, en què enviava els deixebles, i amb ells tota l'Església, a predicar l'evangeli a tots els pobles de la terra. Destacà que, amb aquest manament, el Senyor no fa distincions de persones, que tots, independentment del nostre lloc de naixement, cultura o idioma, formem part d'una mateixa família, i que els creients hem de rebutjar tota actitud xenòfoba i ens hem de distingir per

l'acolliment i l'hospitalitat envers les persones que han vingut a casa nostra tot cercant una vida digna.

També recordà la importància de Ripoll en la formació de Catalunya, i que una de les característiques històriques del nostre país és que ha estat una terra de *marca*, on han confluït persones de diferents indrets.

Els cants de la Missa s'interpretaren en diversos idiomes: el Parenostre fou cantat en xinès, el *Sanctus* i cants de comunió en tagal, i també en català i castellà.

Cal agrair al rector i a la comunitat de Santa Maria de Ripoll la seva disponibilitat, acollida i les facilitats que ens van donar. Acabada la missa algunes persones visitaren el museu del monestir.

Al migdia es compartí el dinar en una esplanada de Ripoll, i després s'organitzaren jocs per als infants, així com algunes danses i altres activitats lúdiques. A la tarda s'anà a Sant Joan de les Abadesses i es visità el monestir. Fou per a molts la primera vegada que el visitaven i l'ocasió de conèixer la bellesa d'aquest monument i les impressionants figures del Davallament.

Cap a les sis de la tarda es retornà a Barcelona.

Càritas Diocesana de Barcelona

Jornada Mundial dels Migrants

CIE: un tros invisible d'aquest món

per **Margarita García O'Meany**, Migra Studium

La cara més dura i inversemblant de la immigració a Espanya la trobem sota el nom de Centres d'Internament per a Estrangers. Desconeguts per gran part de la ciutadania, allí s'amaga una realitat que no hem d'ignorar ni permetre que sigui ocultada. Són presons encobertes, presons camuflades on es vulneren els drets de les persones immigrades, que primer de tot són persones.

Les persones estrangeres internes en els CIE **es troben retingudes de manera preventiva, no per un delictes sinó per una falta administrativa**; en aquest cas per no disposar de la documentació necessària per romandre a Espanya, mentre esperen ser retornats al seu país d'origen, a la frontera o sancionats amb l'expulsió.

Víctimes dels controls de carrer amb criteris racials, de detencions completament arbitràries, d'un control invisible, es crea una frontera interna a les nostres ciutats. També hi ha persones que, havent complert la seva condemna íntegra a la presó, són detingudes i portades al CIE per ser expulsades, aplicant-los una doble condemna, i persones que són traslladades des de Ceuta, Melilla i Canàries.

La vida en el CIE es caracteritza per la falta de garantia dels drets fonamentals, per la por, el desconcert, la confusió, la desesperança. Per als interns i les seves famílies comporta perdre en poques hores la seva forma de vida i trobar-se sense res, es-

perant que algú decideixi el futur de les seves vides al marge de les conseqüències que se'n derivin per a ells. Cal fer aquesta reflexió a tota la ciutadania catalana i espanyola, especialment ara que els nostres familiars emigren per cercar una vida millor. Què ens

semblaria que els paressin al carrer i els privessin de llibertat pel fet de no tenir papers?

Crec que comença a no haver-hi excuses per mantenir uns centres l'existència dels quals vulnera els drets humans.

La frontera sud: diari d'un viatge

per **Isabel Mas**, advocada del Departament de Migració de Càritas Diocesana de Barcelona

L'estret de Gibraltar i les tanques de Ceuta i Melilla són les fronteres que ens trobem en la peregrinació a les dues ribes organitzada per la Delegació de Migració de Cadis.

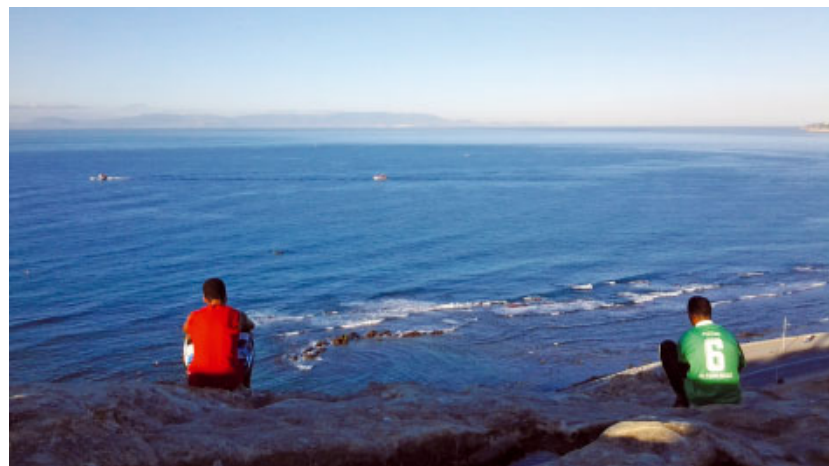
A Tarifa trobem el dramatisme de l'arribada en pasteres i una comunitat cristiana que de fa molts anys és testimoni i suport de vides trencades, s'encarrega d'enterrar morts que ningú reclama i segueix determinada a no girar l'esquena davant d'aquesta realitat, a no resignar-s'hi. Tot un exemple de compromís i generositat.

Preguem davant les tombes sense nom. També preguem al Centre d'Internament d'Estrangers d'Isla Palomas, amb un centenar de joves de pell fosca, privats de llibertat per l'únic delictes de l'esperança. Les seves mirades intenses ens sacsegen:

quin serà el seu destí? La paraula és *vergonya*; vergonya de pertànyer a un Primer Món que no té una altra resposta a la injustícia i a la pobresa que la repressió i la preservació dels privilegis dintre de les nostres fronteres.

A Tànger i Rabat, els bisbes d'ambdues diòcesis ens situen en el difícil equilibri que l'Església manté en un país on tot just és tolerada, i on també ells són estrangers: prudència, respecte i denúncia. Amb diferents paraules ens transmeten que la resposta contundent al mal és l'amor. Ells i les seves comunitats fan una tasca amb els immigrants vinguts de tota Àfrica molt valuosa i compromesa.

A Ceuta i a Melilla, els cristians que s'ocupen de l'ajuda humanitària al voltant de les famoses tanques, estan desbordats. Burlant la vigilància policial, ens demanen compromís,

una actitud més decidida vers una nova identitat com a ciutadans del món, sense esperar que els governs trobin solucions dignes per aquesta realitat vergonyosa del nostre temps. L'ex-

periència del fet migratori en aquestes fronteres és dura, cal «veure, escoltar i sentir» per apropar aquesta realitat a la nostra vida, a la nostra Europa, al nostre món.